

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem fremsatte dernæst en Udtalelse, som blev fremsat saa kategorisk, at jeg tror, jeg alene af juridiske Grunde er nødt til at tage et Forbehold. Det ærede Medlem sagde, at han maatte gaa ud fra, at Ordet „kan“, der i dette Lovforslag blev benyttet saa uhyre mange Steder, egentlig skulde betyde det samme som „skal“. Jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem, hvis han læser Lovforslaget igennem en Gang til, vil fastholde det. Jeg kunde nævne mange Eksempler, f. Eks. § 10, hvor der staar: „Indenrigsministeren kan paabyde, at der i offentlige Bygninger, som nyopføres eller ombygges, indrettes Beskyttelsesrum o. s. v.“. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem mener, at det skulde betyde, at jeg skal paabyde, at der i enhver offentlig Bygning, som opføres, skal være Beskyttelsesrum. Og saadan kunde jeg anføre en Række andre Omraader, medens jeg selvfølgelig til Gængæld erkender, at visse af disse Bemyndigelser, der er givet mig her, betyder, at Rigsdagen har den Opfattelse, at Bemyndigelsen skal anvendes. Det er klart.

Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg sige, at jeg skal drage Omsorg for, selvfølgelig med Tilslutning af de paagældende private, at Beskyttelsesrum, der maatte være her i Byen, bliver tilgængelige for Besigtigelse i det Omfang, Rigsdagen ønsker det.

Jeg takker i øvrigt endnu en Gang for den, synes jeg, overmaade saglige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og jeg tilsiger et velvilligt Samarbejde i Udvalget, idet jeg skal tilføje over for det ærede Medlem Hr. Hartel, hvis det ærede Medlems Parti ikke bliver repræsenteret i Udvalget, at de Bemærkninger og Henstillinger, det ærede Medlem fremsatte, skal blive gjort til Genstand for Overvejelse sammen med alle de andre Spørgsmaal, der bliver rejst.

Vanggaard: Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, gik uden Betænkkelighed, tilsyneladende med Glæde, ind paa de Tanker, der er nedlagt i det foreliggende Lovforslag. Derimod gav det ærede Medlem Hr. Ragers Tale Indtryk af, at hans Parti har haft meget betydelige Fordøjelsesbesværigheder med Lovforslaget, og at disse Fordøjelsesbesværigheder ikke helt var overvundet endnu; men han sluttede dog med at give Lovforslaget sin Tilslutning, og naar Enden er god, er alting jo godt. Det var næsten, som om han vilde svare for den højtærede Inden-

rigsminister som en Slags Understatssekretær, og den højtærede Indenrigsminister kunde derfor ogsaa gøre sin Svartale meget kort. Den var for øvrigt, synes jeg, holdt i en lidt anden Aand og Tone, som glædede mig, end den, der prægede det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelser. Baade det ærede Medlem Hr. Rager og den højtærede Indenrigsminister var inde paa, at Tempoet ikke kunde have været synderligt hurtigere, for der er mange Overvejelser i Forbindelse med denne Sag. Det vil intet fornøftigt Menneske finde paa at benægte. Men man kan tage Eksempler fra Udlandet, hvor det har været muligt at fremme disse Foranstaltninger i en langt hurtigere Rækkefølge, og jeg vil ogsaa henvise til Sverige; naar man følger med i den svenske Presse; ser man, hvor langt videre de er paa det Omraade end vi, og det kan man tage som Bevis for, at det havde været muligt at fremme disse Foranstaltninger i langt hurtigere Tempo, hvis man havde villet.

Jeg har fremsat disse Udtalelser maaske lidt kraftigt, for jeg synes, at nu skulde vi have Gang i det.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde nogle meget venlige Ord om den blide Tone, der har præget det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Foredrag; han haabede ikke, at den voldsomme Skribent med Mærket de 3 Kanonkugler, vilde komme tilbage. Men saadan er Det konservative Folkeparti for Tiden blid i Tonen, naar man tager dem, som de er flest, og det er interessant at høre, at det er blevet observeret paa Regeringsbænkene. Jeg bemærkede det derfor og konstaterer det. (*Christmas Møller:* Roste det ærede Medlem ikke Ministeren?). Jeg nævnte, at Ministeren havde været lidt langsom, 3 Aar om at gennemføre det, vi har vedtaget for 3 Aar siden, 3 Aar, hvori der er sket meget lidt. Rosen var altsaa noget betinget, men jeg vil indrømme, at jeg mente, at han kunde være i Besiddelse af Viljekraft, og at den forhaabentlig ogsaa vilde blive anvendt paa det paagældende Omraade. Endnu vil jeg kun gøre den Bemærkning: Vi enes jo nok om dette Lovforslag, og forhaabentlig faar vi, trods de nævnte Fordøjelsesbesværigheder, ikke blot gennemført Lovforslaget, men ogsaa det, der staar i Forbindelse med det, nemlig den Gerning, der skal følge efter.

Jeg vil saa til sidst sige med Hensyn til ikke at drage frem det aktive Luftforsvar — det vilde den højtærede Formand vel heller ikke tillade, at vi førte en Forhandling om her i Dag.